

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 31-1-2016

Chúa nhật 4 Thường niên

Không được chấp nhận

LỜI CHÚA: Lc 4, 21-30

Hôm ấy, sau khi đọc sách ngôn sứ Isaia, Đức Giêsu lên tiếng nói trong hội đường Nadarét rằng: "Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe." Mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thoát ra từ miệng Người. Họ bảo nhau: "Ông này không phải là con ông Giuse đó sao?" Người nói với họ: "Hắn là các ông muốn nói với tôi câu tục ngữ: Thầy lang ơi, hãy chữa lấy mình! Tất cả những gì chúng tôi nghe nói ông đã làm tại Caphácnaum, ông cũng hãy làm tại đây, tại quê ông xem nào!" Người nói tiếp: "Tôi bảo thật các ông: không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình. Thật vậy, tôi nói cho các ông hay: thiếu gì bà goá ở trong nước Ítraen vào thời ông Élia, khi trời hạn hán suốt ba năm sáu tháng, cả nước phải đói kém dữ dội, thế mà ông không được sai đến giúp một bà nào cả, nhưng chỉ được sai đến giúp bà goá thành Xarépta miền Xidon. Cũng vậy, thiếu gì người phong hủi ở trong nước Ítraen vào thời ngôn sứ Élisa, nhưng không người nào được sạch, mà chỉ có ông Naaman, người xứ Xyria thôi."

Nghe vậy, mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ. Họ đứng dậy, lôi Người ra khỏi thành - thành này được xây trên núi - họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xó Người xuống vực. Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi.

(xem tiếp trang 2)

**Khai mạc năm tư pháp, Đức Thánh Cha Phanxicô tiếp kiến Toà Thượng thẩm Rota:
"Không nới lỏng các điều kiện tiêu hôn"**

WHD (23.01.2016) – Ngày 22-01, tại Hội trường Clémentinô, Vatican, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tiếp Toà Thượng thẩm Rota trong buổi tiếp kiến thường niên, khai mạc năm tư pháp.

Trong bài huấn từ, Đức Thánh Cha khẳng định tính bất khả phân ly của hôn nhân và nói rõ tình trạng "đức tin cá nhân" non kém không thể được coi là bằng cứ để tìm đến việc tiêu hôn. Đức Thánh Cha nói với các vị hữu trách Toà Rota: "Cần khẳng định rõ ràng phẩm chất của đức tin không phải là điều kiện cốt yếu trong sự ưng thuận kết hôn".

Sự ưng thuận – cơ sở chính để tòa án điều tra tính hiệu lực của hôn nhân – "theo giáo huấn lâu đời, chỉ có thể bị suy giảm trên bình diện tự nhiên mà thôi", Đức Thánh Cha nhắc lại với các vị thẩm phán Rota.

"Quả thật, *habitus fidei* (tập quán đức tin) thâm nhập từ lúc chịu phép Rửa tội rồi tiếp tục ăn sâu vào tâm hồn một cách mầu nhiệm, cho dù đức tin không được mở mang thêm, hoặc xét theo lý đoán, xem ra chẳng thấy có đức tin".

Đức Thánh Cha nói thêm: "Điều đó không có gì lạ đối với những cặp vợ chồng mới cưới, lấy nhau theo *instinctus naturae* (bản năng tự nhiên), nên lúc làm đám cưới họ hiểu

(xem tiếp trang 2)

**Điều chỉnh Nghi thức Tam nhật Vượt qua:
Từ nay nữ giới cũng được Rửa chân
trong Thánh lễ Tiệc ly**

WHD (22.01.2016) – Ngày 20 tháng Mười Hai 2014, Đức Thánh Cha Phanxicô đã gửi thư cho Đức hồng y Robert Sarah, Bộ trưởng Bộ Phụng tự và Kỷ luật các Bí tích, về Nghi thức Rửa chân trong Tam nhật Vượt qua.

Trong thư, Đức Thánh Cha viết:

"Sau khi suy xét kỹ lưỡng, tôi đã đến quyết định thay đổi phần chữ đỏ trong Sách Lễ Roma. Từ nay trở đi, những người được các mục tử chọn rửa chân không nhất thiết phải là quý ông hoặc trẻ nam, nhưng có thể từ mọi thành phần trong dân Chúa. Điều cần thiết là người được chọn phải được giải thích một cách thích đáng về ý nghĩa của nghi thức".

Tiếp nhận chỉ thị của Đức giáo hoàng, ngày 6-01-2016 vừa qua, Đức hồng y Robert Sarah, Bộ trưởng Bộ Phụng tự và Kỷ luật các Bí tích, đã

ký Sắc lệnh "In Missa in Cena Domini" (Thánh lễ Tiệc ly), về việc điều chỉnh Nghi thức Rửa chân trong Thánh lễ Tiệc ly.

Điểm chính trong Sắc lệnh là:

"Để những người tham dự hiểu được đầy đủ ý nghĩa của nghi thức, Đức giáo hoàng Phanxicô đã xem xét việc điều chỉnh đối với phần chữ đỏ được ghi trong Sách Lễ Roma (trang 300, số 11) là: "Linh mục chọn các vị nam giới...", nay được điều chỉnh như sau: "Linh mục chọn ra những người từ dân Chúa..." (...), như vậy các mục tử có thể chọn một nhóm nhỏ nói lên sự đa dạng và hiệp nhất các thành phần của dân Chúa duy nhất. Những người được rửa chân có thể là nam giới và nữ giới, người trẻ và người già, người mạnh khỏe và người đau yếu, giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân". ■

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

SUY NIỆM

Tin là thái độ căn bản trong cuộc sống. Chẳng ai có thể sống mà không tin. Không tin người này nhưng lại tin người kia. Không tin lý thuyết này nhưng lại tin giả thuyết nọ. Thành ra ai cũng phải chọn một niềm tin. Không phải chọn một cách vu vơ, mù quáng, nhưng một cách sáng suốt và tự do. Điều khó là giữ cho lòng mình được tự do thanh thoát, không bị những định kiến ràng buộc hay tư lợi chi phối, nhờ đó chúng ta dám chọn sự thật, dù sự thật đó làm đổ nhào mọi điều ta nghĩ, và xoay lại hướng đi của cả đời ta.

Có lẽ dân làng Nadarét ít có thử tự do này. Khi Đức Giêsu giảng trong hội đường Nadarét thân quen, họ đã ngỡ ngàng thán phục trước lời Ngài nói. Hạnh diện biết mấy khi một thành viên trong làng nay được tiếng tăm lẫy lừng khắp miền Galilê! Nhưng tin Đức Giêsu là một ngôn sứ lại là điều họ không làm được. “Ông này không phải là con ông Giuse đó sao?” Ký ức của họ vẫn còn giữ nguyên những hình ảnh của Đức Giêsu sống tại đây hơn ba mươi năm qua. Một cuộc sống quá đỗi bình thường! Một ông thợ mộc, con một ông thợ mộc khác. Gốc gác, họ hàng của Đức Giêsu, họ đều nắm rõ. Tiếc là họ đã không thể đi xa hơn. Cái hiểu biết trước đây khiến họ mẫn nguyện, tự hào, và tưởng mình chẳng còn gì để biết thêm về Giêsu. “Những gì ông đã làm ở Caphácnaum, hãy làm ở đây xem.” Người làng Nadarét không tin Đức Giêsu là ngôn sứ. Họ muốn Ngài chứng minh bằng phép lạ. Họ muốn thấy tận mắt, chứ không chỉ nghe nói thôi. Nhưng Đức Giêsu không làm phép lạ để ép người ta tin. Chính lòng tin đưa đến phép lạ, mà Ngài lại chẳng gặp lòng tin nào nơi người đồng hương. Lòng chai đá cứng cỏi của họ chuyển thành sự phẫn nộ, khi Đức Giêsu kể chuyện hai ngôn sứ Elia và Elisa được Thiên Chúa sai đến thi ân cho dân ngoại. Dân làng không giữ được Đức Giêsu cho riêng mình. Khi thấy mình chẳng còn chút đặc quyền, đặc lợi, thì họ tìm cách thủ tiêu Ngài.

Tin Đức Giêsu là ngôn sứ, là Mê-sia, là Con Thiên Chúa, điều đó chẳng dễ dàng chút nào. Người không tin

(xem tiếp trang 3)

Khai mạc năm tư pháp...

biết rất giới hạn về trọng vị kế hoạch của Thiên Chúa, chỉ sau này, trong đời sống gia đình, họ mới khám phá tất cả những gì đã được Thiên Chúa, Đấng dựng nên và cứu chuộc muôn loài, đã thiết đặt cho họ”.

“Việc thiêu huấn luyện về đức tin cũng như sai lỗi liên quan đến tính duy nhất, bất khả phân ly và phẩm giá bí tích của hôn nhân chỉ có thể làm cho sự ưng thuận của hôn nhân trở nên vô hiệu nếu những thiếu sót đó có tác động quyết định đến ý chí. Chính vì lẽ đó, cần phải thận trọng xem xét những sai lỗi liên quan đến bản chất bí tích của hôn nhân”.

Một vấn đề được đặt ra trong những năm gần đây là: liệu có cần “trưởng thành về đức tin” hoặc “có đức tin tối thiểu” giữa hai người đã được rửa tội mới mang lại hiệu lực cho hôn nhân chẳng. Sở dĩ đặt ra vấn đề này chủ yếu là vì có nhiều người “được rửa tội nhưng không tin”. Những người này được rửa tội hồi còn nhỏ nhưng bẩn thân lại không lĩnh hội đức tin mình đã nhận lúc chịu phép Rửa tội.

Nghịch lý này đã được Ủy ban Thần học Quốc tế, cơ quan tư vấn của Bộ Giáo lý Đức Tin, nêu lên hồi thập niên 1970, đồng thời cũng được Đức Bênêđictô XVI nhiều lần nói tới, đặc biệt trong huấn từ tại buổi tiếp kiến Toà Rota năm 2013, ngài khẳng định: “Hôn ước bất khả phân ly giữa một người nam và một người nữ, đối với những mục đích của bí tích, không đặt ra yêu cầu về đức tin cá nhân đối với những người tiến đến hôn nhân; điều kiện tối thiểu hôn ước này đặt ra là ý muốn thực hiện những gì Hội Thánh yêu cầu. Tuy nhiên, nếu việc không được mơ hồ giữa vấn đề ý muốn với vấn đề đức tin của bản thân những người tiến đến hôn ước là cần thiết, thì dù thế nào đi nữa cũng không thể hoàn toàn tách rời chúng ra khỏi nhau được”.

Vấn đề này cũng đã được đặt ra tại hai Thương hội đồng về gia đình vừa qua, và nhiều ý kiến được nêu lên về việc yêu cầu phải có “đức tin tối thiểu” khi Đức giáo hoàng Phanxicô ban hành hai Tự sắc, trong tháng Chín 2015, về cải tổ quy tắc giáo luật liên quan đến các vụ tuyên bố hôn nhân vô hiệu.

Một trong hai tự sắc này là *Mitis Iudex Dominus Iesus*, trong đó Đức Thánh Cha Phanxicô viết: “Việc thiếu đức tin có thể tạo ra kiểu giả vờ ưng thuận hoặc sự sai lỗi tác động

lên ý chí” là một trong những trường hợp có thể xin tuyên bố hôn nhân vô hiệu theo một tiến trình tố tụng mới, ngắn gọn hơn.

Tuy nhiên, phát biểu của Đức Thánh Cha với Toà Rota hôm nay đặc biệt khẳng định “đức tin tối thiểu” không phải là yêu cầu đặt ra đối với hôn nhân thành sự giữa hai người đã được rửa tội.

“Gia đình, được xây dựng trên hôn nhân bất khả phân ly, hướng đến sự kết hiệp nên một và sinh sản, nằm trong “mơ ước” của Thiên Chúa và Hội Thánh của Ngài nhằm cứu chuộc nhân loại”, Đức Thánh Cha nói.

Cả gia đình và Giáo hội đều trợ giúp con người “bằng cách đồng hành đến khi cuộc sống của họ kết thúc”, Đức Thánh Cha nói, đồng thời nhấn mạnh rằng việc trợ giúp này diễn ra một cách chắc chắn “với những giáo huấn được Giáo hội và gia đình chuyển đến, cũng như với chính bản chất của mình là cộng đồng của tình yêu và sự sống”.

Đức Thánh Cha lưu ý, được mệnh danh là “Toà án Gia đình”, Toà Rota cũng được coi là “Toà án của sự thật về mối dây ràng buộc thánh thiêng”. Đức Thánh Cha nêu rõ hai phẩm chất này bổ túc cho nhau.

“Quả thật, Hội Thánh có thể cho thấy tình yêu mãi mãi hằng thương xót của Thiên Chúa đối với các gia đình, nhất là những người bị thương tổn vì tội lỗi và những thử thách cuộc sống, đồng thời loan báo sự thật chính yếu của hôn nhân theo kế hoạch của Thiên Chúa”.

Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhắc đến các Thương Hội đồng 2014 và 2015 về gia đình. Suy tư dien ra trong hai năm đã tạo ra “những xem xét sâu sắc và sáng suốt” về đời sống gia đình, đồng thời đã cho thế giới thấy “không thể mơ hồ giữa gia đình được Chúa yêu quý với bất cứ sự kết hợp nào khác”.

Đức Thánh Cha nói với các thẩm phán: “Qua “công việc vì sự thật” của các vị, Giáo hội “đề nghị tuyên bố sự thật về hôn nhân trong một vụ án cụ thể, vì lợi ích của tín hữu, đồng thời Giáo hội ghi nhớ những người đã vì sự chọn lựa tự do của mình, hoặc qua những hoàn cảnh bất hạnh mà phải sống trong tình trạng về khách quan là sai lỗi, thì hãy tiếp tục lãnh nhận tình yêu thương xót của Chúa và cũng là của Giáo hội nữa”.

Đức Thánh Cha khẳng định Giáo hội tiếp tục đưa ra đề nghị hôn nhân

(xem tiếp trang 3)

Phụng vụ: Tại sao đôi tân hôn Công giáo không được thề hứa theo cách riêng của mình?

WHĐ (23.01.2016) – Trước thực tế ngày càng có nhiều đôi tân hôn Công giáo tại Philippines muốn thề hứa bằng những lời của mình thay vì công thức đã được quy định trong nghi thức của bí tích hôn phối, Đức cha Socrates Villegas, Tổng giám mục Tổng giáo phận Lingayen-Dagupan và là Chủ tịch Hội đồng Giám mục Philippines, phải giải thích rằng khi cử hành bí tích hôn phối các đôi tân hôn Công giáo không được thề hứa theo cách riêng của mình vì trong bí tích hôn phối, chính Chúa Kitô hành động qua đôi vợ chồng.

Đức Tổng giám mục Socrates minh định: “Không được lẩn lộn kiểu nói của cá nhân với phụng vụ của Giáo hội, vì như thế là giảm giá trị, làm đảo lộn và phương hại đến tác động của chính Chúa Kitô trong bí tích”.

Ngài giải thích rằng các đôi tân hôn Công giáo không được làm điều này vì nó phá hoại nghi thức và vì họ không có quyền thay đổi phụng vụ lễ cưới.

Đức Tổng giám mục viết rõ: “Không được thoả hiệp tính thánh thiêng của nghi thức kết hôn trước bàn thờ với chủ nghĩa lâng mạn”. Và nhắc lại rằng “phụng vụ không phải sở hữu của

chúng ta, nên chúng ta không được quyền thay đổi”. Trích dẫn Hiến chế *Sacrosanctum Concilium* của Công đồng Vatican II về phụng vụ thánh, Đức Tổng giám mục nói thêm rằng “không ai, kể cả linh mục, được quyền thêm bớt hoặc thay đổi bất cứ điều gì trong phụng vụ”.

Đức Tổng giám mục Villegas còn nói thêm rằng thẩm quyền thay đổi phụng vụ là của Toà Thánh Vatican, và trong một vài trường hợp, Hội đồng Giám mục cũng có quyền. Đó là lý do tại sao đôi tân hôn không được có sáng kiến riêng trong lời thề hứa.

Thay vì cùng nhau thề hứa theo cách riêng của mình trong lễ cưới, họ có thể công bố lời ấy tại tiệc cưới hoặc một buổi họp mặt tương tự sau nghi lễ phụng vụ. ■

Khai mạc năm tư pháp...

“với những yếu tố chính yếu của hôn nhân, đó là: con cái, lợi ích của vợ chồng, nên một, bất khả phân ly, mang tính bí tích”.

Những điều kiện này không chỉ là “lý tưởng cho một số ít”, mà nhờ ơn Chúa Kitô, đã trở thành “hiện thực cuộc sống của mọi tín hữu đã chịu phép Rửa tội”.

Đức Thánh Cha đã đề cập “sự khẩn cấp về mục vụ” trong Giáo hội, đó là phải chuẩn bị hôn nhân một cách thích đáng, và kêu gọi “cách dạy giáo lý mới” về hôn nhân; ngài nhấn mạnh thêm bằng cách lặp lại: “cách dạy giáo lý mới”.

Kết thúc huấn từ, Đức Thánh Cha nhìn nhận “thời đại hiện nay đang đặt rất nhiều thách đố đối với gia đình và cho các mục tử chúng ta, những người đồng hành cùng các gia đình”. Ngài cầu chúc cho các vị hữu trách Toà Rota có một khởi đầu tốt đẹp cho năm tư pháp mới. ■

(Theo CNA)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

cũng có thể đưa ra bao lập luận. Điều cần thiết là phải tìm kiếm chân lý với cả tâm hồn. Chúa Thánh Thần vẫn soi sáng cho người thành tâm thiện chí. Hôm nay, chúng ta đã biết, tin và gần gũi Đức Giêsu, nhưng chúng ta vẫn có nguy cơ tương tự như người Nadarét: tưởng mình đã mức cạn được mầu nhiệm hay muốn độc quyền giữ Đức Giêsu cho mình.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, dân làng Nadarét đã không tin Chúa vì Chúa chỉ là một ông thợ thủ công. Các môn đệ đã không tin Chúa khi thấy Chúa chịu treo trên thập tự.

Nhiều kẻ đã không tin Chúa là Thiên Chúa chỉ vì Chúa sống như một con người.

Cũng có lúc chúng con không tin Chúa hiện diện dưới hình bánh mong manh, noi một linh mục yếu đuối, trong một Hội Thánh còn nhiều bất toàn.

Dường như Chúa thích ẩn mình nơi những gì thế gian chê bai, để chúng con tập nhận ra Ngài bằng con mắt đức tin.

Xin thêm đức tin cho chúng con để khiêm tốn thấy Ngài toà mình thật bình thường giữa lòng cuộc sống. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Đức giáo hoàng Phanxicô sẽ đến Thụy Điển...

Lành Luther và Công giáo; cuộc đối thoại đã dẫn đến những kết quả quan trọng đối với phong trào đại kết. Kết quả có ý nghĩa nhất là bản *Tuyên bố chung về học thuyết công chính hoá*. Bản Tuyên bố đã được Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới và Giáo hội Công giáo cùng ký vào năm 1999. Năm 2006, Hội đồng thế giới Giáo hội Mêthôdist cũng ký vào bản Tuyên bố này. Bản Tuyên bố đã xoá bỏ các tranh luận xưa cũ kéo dài nhiều thế kỷ giữa Công giáo và Tin Lành Luther về các chân lý căn bản của học thuyết công chính hoá, vốn là trung tâm của cuộc Cải Cách Tin Lành thế kỷ XVI. ■

(Vatican Radio)

Sáu giáo phận Canada được chuyển giao cho thẩm quyền của Bộ Giám mục

WHĐ (26.01.2016) – Chấp thuận yêu cầu của Hội đồng Giám mục Canada (CCCB), Đức Thánh Cha Phanxicô đã quyết định rằng sáu giáo phận truyền giáo ở khu vực Bắc Canada, cho đến nay vẫn thuộc quyền cai quản của Bộ Loan báo Tin mừng cho các Dân tộc (Bộ Truyền giáo), sẽ chuyển sang thuộc thẩm quyền của Bộ Giám mục và ở dưới quyền tài phán của luật chung của Giáo hội. Việc chuyển giao này bắt đầu từ ngày 25 tháng Giêng 2016, Lễ Thánh Phaolô Tông đồ trở lại.

Đó là các giáo phận: Tổng giáo phận Kewatin-Le Pas cùng với hai giáo phận Churchill-Hudson Bay và Moosonee, Tổng giáo phận Grouard-McLennan cùng với hai giáo phận Mackenzie-Fort Smith và Whitehorse.

Đức hồng y Fernando Filoni - Bộ trưởng Bộ Truyền giáo, và Đức hồng y Marc Ouellet - Bộ trưởng Bộ Giám mục, đã thông báo cho CCCB việc chuyển giao này. Việc chuyển giao được tiến hành sau khi tham khảo sáu giáo phận liên hệ và CCCB. Trước đó Đại hội năm 2015 của CCCB đã đồng ý thành lập một nhóm làm việc của các Giám mục để đẩy nhanh các đề nghị về việc hợp tác mục vụ và tài chính, để tất cả các giáo phận, cả các giáo phận theo nghi lễ Đông phương của Canada có thể đảm nhận thêm trách nhiệm trong việc trợ giúp Giáo hội tại miền Bắc.

Hoan nghênh quyết định của Tòa Thánh, Đức giám mục Douglas Crosby, O.M.I., giám mục giáo phận Hamilton và là Chủ tịch của CCCB, nói rằng “với việc chuyển giao các giáo phận còn lại ở miền Bắc cho luật chung của Giáo hội, sáu giám mục của các giáo phận này, cùng với sự giúp đỡ của tất cả các giám mục và các tín hữu Công giáo Canada, giờ đây có trách nhiệm hoàn toàn về đời sống mục vụ của giáo phận mình”.

Đức giám mục Crosby nói rằng “quyết định ngày hôm nay là kết quả sau gần 25 năm thực hiện kế hoạch của các giáo phận ở miền Bắc, của Hội đồng Giám mục Canada, của các giáo phận ở miền Nam Canada, và của Tòa Thánh”.

(xem tiếp trang 3)

Đức giáo hoàng Phanxicô sẽ đến Thụy Điển nhân dịp chuẩn bị kỷ niệm 500 năm cuộc Cải Cách (Tin Lành)

WHĐ (26.01.2016) – Vào ngày 31-10-2016 tại Lund, Thụy Điển, Đức giáo hoàng Phanxicô cùng với Đức giám mục Munin A. Younan, Chủ tịch Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới, và mục sư Martin Junge, Tổng thư ký Liên hiệp này, sẽ chủ tọa một nghi lễ đại kết do Giáo hội Luther Thụy Điển và giáo phận Công giáo Stockholm đồng tổ chức.

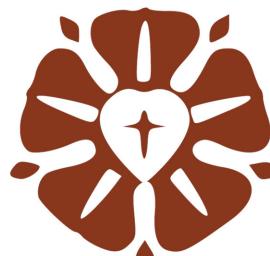
Nghi lễ kỷ niệm mang tính đại kết này nhằm hướng tới kỷ niệm 500 năm cuộc Cải Cách vào năm sau, đồng thời gợi lại những bước tiến triển về đại kết giữa người Công giáo và Tin Lành Luther và những quà tặng hai bên dành cho nhau qua cuộc đối thoại. Sự kiện sẽ bao gồm một cử hành chung dựa trên cuốn cẩm nang “Kinh nguyện chung” mới được phát hành dùng làm nền tảng phụng vụ cho các cử hành chung của Công giáo và Tin Lành Luther.

Phát biểu của các vị có trách nhiệm các Giáo hội

Tổng thư ký Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới, Mục sư tiến sĩ Martin Junge, khẳng định: “Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới chuẩn bị mừng kỷ niệm cuộc Cải Cách trong một tình thần trách nhiệm đại kết. Tôi xác tín một cách thâm sâu rằng khi làm mọi sự vì sự hòa giải giữa tín hữu Tin Lành Luther và Công giáo, đó là chúng ta làm vì sự công chính, hòa bình và hòa giải trong một thế giới đã bị các xung đột và bạo lực xé ra từng mảnh”.

Đức hồng y Kurt Koch, Chủ tịch Hội đồng Tòa thánh cổ võ sự Hiệp nhất các Kitô hữu, giải thích: “Khi chúng ta cùng tập trung vào tính cách cốt lõi của vấn đề Thiên Chúa và vào một sự tiếp cận lấy Đức Kitô làm trung tâm, các tín hữu Luther và Công giáo có thể cùng nhau kỷ niệm cuộc Cải Cách, không phải với tính cách thực dụng, mà với một ý thức sâu sắc về lòng tin nơi Đức Kitô chịu đóng đinh và sống lại”.

Tổng giám mục Antje Jackelén của Giáo hội Thụy Điển nhấn mạnh: “Chính với niềm vui và hy vọng mà Giáo hội Thụy Điển tiếp đón Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới và Giáo hội Công giáo đến Lund để

REFORMATION
500

cùng kỷ niệm cuộc Cải Cách; chúng ta sẽ cùng nhau cầu nguyện với tất cả gia đình đại kết Thụy Điển, để một cuộc kỷ niệm như vậy sẽ góp phần vào sự hiệp nhất các Kitô hữu tại đất nước chúng ta và trên toàn thế giới”.

Còn Đức cha Anders Arborelius, giám mục giáo phận Công giáo Stockholm, nhấn định: “Tình hình đại kết trên phần đất này của thế giới có tính cách độc đáo và có sức lôi cuốn. Tôi hy vọng rằng một cuộc gặp gỡ như thế này sẽ giúp chúng ta nhìn về tương lai với tính cách những chứng nhân của Đức Giêsu Kitô và Tin Mừng của Người trong thế giới bị tục hoá của chúng ta”.

Một giai đoạn trong một tiến trình dài

Sự kiện sẽ diễn ra tại Lund nằm trong tiến trình của việc tiếp nhận tài liệu nghiên cứu “Từ Xung khắc đến Hiệp thông”, công bố năm 2013 và từ khi ấy đã được phổ biến rộng rãi trong các cộng đồng Luther và Công giáo. Tài liệu này là nỗ lực đầu tiên của việc hai bên cùng viết, trên bình diện quốc tế, về Lịch sử công cuộc Cải Cách và các mục tiêu của Cải Cách.

Vào đầu năm này, Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới và Hội đồng Tòa Thánh cổ võ sự Hiệp nhất các Kitô hữu đã gửi đến các Giáo hội thành viên của Liên hiệp và các Hội đồng Giám mục Công giáo tập sách cẩm nang “Kinh nguyện chung”, do hai bên cùng soạn, và là một hướng dẫn phụng vụ để giúp các Giáo hội cùng nhau cử hành việc kỷ niệm cuộc Cải Cách. Tập sách dựa trên văn kiện nghiên cứu “Từ Xung khắc đến Hiệp thông: Tin Lành Luther và Công giáo cùng nhau kỷ niệm cuộc Cải Cách vào năm 2017” và giới thiệu các chủ đề của việc tạ ơn, sám hối và dấn thân cùng nhau làm chứng, để diễn tả các ân sủng của cuộc Cải Cách và xin tha thứ vì những chia rẽ theo sau các cuộc tranh luận thần học.

Năm 2017 cũng sẽ trùng với kỷ niệm 50 năm đối thoại quốc tế giữa Tin

(xem tiếp trang 3)